

**LIETUVOS BANKO
TEISĖS IR LICENCIJAVIMO DEPARTAMENTO
DIREKTORIUS**

**SPRENDIMAS
DĖL X.X. IR ADB „GJENSIDIGE“ GINČO NAGRINĖJIMO**

2024-05-14 Nr. 429-101
Vilnius

Lietuvos bankas gavo X. X. (toliau – pareiškėjas) kreipimąsi, kuriuo prašoma išnagrinėti tarp pareiškėjo ir ADB „Gjensidige“ (toliau – draudikas) kilusį ginčą.

N u s t a t y t a:

2023 m. spalio 10 d. pareiškėjas ir draudikas sudarė Transporto priemonių draudimo sutartį (draudimo liudijimo Nr. *Duomenys neskelbtini*) (toliau – draudimo sutartis), kuria Transporto priemonių savanoriškojo draudimo taisyklių Nr. 049 (toliau – Taisyklės) pagrindu nuo 2023 m. rugpjūčio 4 d. iki 2024 m. rugpjūčio 3 d. buvo apdrausti pareiškėjo turiniai interesai, susiję su automobilio „Škoda Octavia“ (valst. Nr. *Duomenys neskelbtini*) (toliau – automobilis) valdymu, naudojimu ir disponavimu.

Pareiškėjas draudikui pranešė apie 2024 m. sausio 15 d. įvykį nurodydamas: „Vengiant susidūrimo su kita transporto priemone su baltarusiškais valstybiniais numeriais, sumėtė ir atsidūriau griovyje.“

2024 m. sausio 24 d. UAB „Lino valda“ (toliau – Remonto įmonė) draudiką informavo, kad pareiškėjo automobilis yra Remonto įmonės servise ir yra atlikta pirminė apžiūra. Taip pat nurodė, kad pagrindinis gedimas yra automobilio variklyje, tačiau gedimo priežastis dar nenustatyta.

2024 m. sausio 29 d. remonto įmonė nurodė draudikui, kad nustatė gedimą ir dėl jo teks keisti visą variklį.

2024 m. sausio 30 d. draudikas Remonto įmonės paprašė pateikti papildomas nuotraukas su variklio pažeidimais, kurie galėjo atsirasti įvykio metu. Tą pačią dieną draudikas ir pareiškėjo paprašė pateikti papildomas nuotraukas iš įvykio vietos.

Atsižvelgdamas į pateiktas nuotraukas iš įvykio vietos ir gautą informaciją iš Remonto įmonės, draudikas pradėjo įvykio aplinkybių tyrimą, nes, jo vertinimu, pareiškėjo deklaruotos įvykio aplinkybės ir pateiktos pirminės įvykio vietos nuotraukos nesuderinamos su nustatytu mechaniniu variklio gedimu. Dėl šios priežasties 2024 m. sausio 30 d. draudikas kreipėsi į UAB „Impulsana“ dėl eismo įvykio aplinkybių tyrimo.

2024 m. kovo 1 d. UAB „Impulsana“ pateikė eksperto Y. Y. parengtą išvadą Nr. *Duomenys neskelbtini* (toliau – Eksperto išvada) dėl automobilio sugadinimų. Joje nurodyta, kad automobilio priekinio dešinio žibinto ir žemiau jo esantys priekinio bamperio apvalkalo priekinės dešinės pusės apgadinimai, užpakalinio bamperio apvalkalo ir jo laikiklio, užpakalinio dešinio žibinto, užpakalinio dešinio atšvaito, užpakalinio dešinio sparno sugadinimai, taip pat variklio alkūninio veleno kakliukų bei jų įdėklų (galimai ir kitų variklio detalių) pažeidimai (toliau – automobilio apgadinimai) nepagrindžiami automobilį vairavusio asmens nurodytomis įvykio aplinkybėmis.

Atsižvelgdamas į tai ir remdamasis Taisyklių nuostatomis, nustatančiomis, kad draudikas nemoka draudimo išmokos, jei transporto priemonės savininkas, valdytojas ar naudos gavėjas suklastojo duomenis apie kelių eismo įvykį, jo padarinius ar kitais būdais siekė neteisėtai gauti draudimo išmoką, priėmė sprendimą įvykį pripažinti nedraudžiamuoju.

Pareiškėjas, nesutikdamas su draudiko sprendimu, teikė draudikui pretenzijas, o vėliau kreipėsi į Lietuvos banką dėl vartojimo ginčo nagrinėjimo, nurodydamas, kad eismo įvykio aplinkybių tyrimo metu draudikas nebuvo atvykęs apžiūrėti automobilio į servisą, neapklausė kartu važiuosiuoju keleivių, taip pat dėl papildomos informacijos nesikreipė į policiją. Pareiškėjo teigimu, draudikas visiškai nebendradarbiavo su pareiškėju, nesitikslino aplinkybių ir pats

neteikė informacijos pareiškėjui, todėl atliktas tyrimas neišsamus, nesurinkta visa medžiaga, neįvertintos visos su įvykiu susijusios detalės ir eksperto pateiktos išvados yra šališkos.

Atsižvelgdamas į tai, pareiškėjas prašė rekomenduoti draudikui įvykį pripažinti draudžiamuoju ir atlyginti dėl įvykio pareiškėjo patirtą 4 940,95 Eur dydžio žalą.

Lietuvos bankas gavo draudiko atsiliepiamą, kuriame nurodyta, kad žalos administravimo metu surinkti duomenys patvirtina, jog eismo įvykis įvyko kitomis aplinkybėmis, nei nurodo pareiškėjas ir automobilį vairavęs asmuo, todėl, atsižvelgdamas į Taisyklių nuostatas, nustatančias, kad draudimo išmoka nėra mokama, jei draudėjas bando suklaidinti draudiką ir pateikia suklastotus duomenis apie įvykį, draudikas teigė priėmęs pagrįstą sprendimą ir prašė pareiškėjo reikalavimą atmesti.

K o n s t a t u o j a m a:

Vadovaujantis Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimu Nr. 03-23 patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 44 punktu, vartojimo ginčai Lietuvos banke nagrinėjami laikantis rungimosi, ginčų nagrinėjimo operatyvumo, koncentracijos, ekonomiškumo ir bendradarbiavimo principų. Vartotojas ir finansų rinkos dalyvis privalo įrodyti tas aplinkybes, kuriomis remiasi kaip savo reikalavimų arba atsikirtimų pagrindu, išskyrus atvejus, kai remiamasi aplinkybėmis, kurių nereikia įrodinėti. Nagrinėdamas ginčą Lietuvos bankas atlieka ginčo šalių pateiktų įrodymų vertinimą ir jo pagrindu priima sprendimą.

Atsižvelgiant į ginčo šalių pateiktus dokumentus ir paaiškinimus, darytina išvada, kad ginčas kilo dėl draudiko sprendimo 2024 m. sausio 15 d. įvykį pripažinti nedraudžiamuoju pagrįstumo.

Siekiant išspręsti tarp šalių kilusį ginčą, būtina įvertinti administruojant žalą nustatytas įvykio aplinkybes ir nustatyti, ar pagal draudimo sutartį draudikas pagrįstai įvykį pripažino nedraudžiamuoju.

Vertinant ginčo šalių paaiškinimus, atkreiptinas dėmesys į Lietuvos Respublikos civilinio kodekso nuostatas. Pagal Civilinio kodekso 6.987 straipsnį, draudimo sutartimi viena šalis (draudikas) įsipareigoja už sutartyje nustatytą draudimo įmoką (premiją) sumokėti kitai šaliai (draudėjui) arba trečiajam asmeniui, kurio naudai sudaryta sutartis, įstatyme ar draudimo sutartyje nustatytą draudimo išmoką, apskaičiuotą įstatyme ar draudimo sutartyje nustatyta tvarka, jeigu įvyksta įstatyme ar draudimo sutartyje nustatytas draudžiamasis įvykis.

Pažymėtina, kad šalių sudaryta draudimo sutartis yra savanoriška, todėl draudikas, vadovaudamasis Civilinio kodekso 6.156 straipsnio 1 dalies nuostatomis, tokio pobūdžio sutartyse gali savo nuožiūra pasiūlyti sąlygas, susijusias su teikiamos draudimo apsaugos apimtimi. Nuo pasirinktos draudimo apsaugos priklauso draudikui mokamo atlyginimo už prisiimtus įsipareigojimus, t. y. draudimo įmokos, dydis. Kasacinio teismo praktikoje yra nurodyta, kad draudimo sutartimi draudimo objektui teikiama draudimo apsauga nėra absoliuti, – draudikas, prisiimdamas draudimo riziką, nustato draudimo sutartimi suteikiamos draudimo apsaugos ribas¹.

Atkreiptinas dėmesys, kad pareiškėjas, sudarydamas draudimo sutartį, siekė apsaugoti savo turtinius interesus, o draudikas įsipareigojo pareiškėjui išmokėti draudimo išmoką įvykus draudžiamajam įvykiui. Galiojantys teisės aktai leidžia draudikui nustatyti prisiimamos draudimo rizikos ir teikiamos draudimo apsaugos ribas – atvejus, kada mokama, ir kaip apskaičiuojama draudimo išmoka. Sudarydamas draudimo sutartį, draudikas pasiūlo sąlygas, apibrėžiančias jo prisiimamą riziką, ir pagal tai apskaičiuoja draudimo įmokos dydį. Nagrinėjamu atveju pareiškėjo ir draudiko sutartis buvo sudaryta pagal Taisykles, kurios yra neatskiriama draudimo sutarties dalis.

Taisyklių 5.6 papunktyje nustatyta, kad draudikas nemoka draudimo išmokos, jei „žala susijusi su teisėto valdytojo veika, kurioje kvotos, tardymo įstaiga arba teismas nustatė nusikaltimo arba chuliganizmo, užtraukiančio administracinę atsakomybę, požymius, taip pat jei transporto priemonės savininkas, valdytojas, Jūs ar naudos gavėjas suklastojo duomenis apie kelių eismo įvykį, jo padarinius ar kitais būdais siekė neteisėtai gauti draudimo išmoką“.

Vertinant abiejų ginčo šalių pateiktus duomenis, svarbu pažymėti, kad pareiškėjas

¹ Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegijos 2012 m. kovo 13 d. nutartis, priimta civilinėje byloje Nr. 3K-3-91/2012.

kreipimesi į Lietuvos banką nurodė, jog nesutinka su draudiko priimtu sprendimu įvykį pripažinti nedraudžiamuoju, teigdamas, kad draudikas nesurinko visų duomenų apie įvykį ir neapklausė įvykio liudininkų. Draudikas, nesutikdamas su pareiškėjo argumentais, teigia nustatęs, jog pareiškėjas ir automobilį vairavęs asmuo pateikė tikrovės neatitinkančią informaciją apie eismo įvykio aplinkybes, o automobilio apgadinimai nesusiję su deklaruotu 2024 m. sausio 15 d. įvykiu. Dėl šios priežasties draudikas mano, kad, vadovaudamasis tarp šalių sudarytos draudimo sutarties nuostatomis, pagrįstai įvykį pripažino nedraudžiamuoju ir atsisakė pareiškėjui mokėti draudimo išmoką.

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas yra ne kartą pažymėjęs, kad draudimo sutartis yra fiduciarinė, t. y. grindžiama jos šalių didžiausio tarpusavio pasitikėjimo principu (lot. *uberrimae fidei*), dėl to draudimo sutarties šalys privalo būti viena kitai absoliučiai atviros ir atskleisti viena kitai visą informaciją, kuri gali būti reikšminga šiai sutarčiai sudaryti bei jos sąlygoms nustatyti ir vykdyti². Draudimo santykių ypatumai lemia šių santykių dalyvių pareigą ypač glaudžiai bendradarbiauti ir kooperuotis, padedant įgyvendinti vienas kitam savo teises bei vykdyti pareigas (Civilinio kodekso 6.38 straipsnio 3 dalis).

Lietuvos Respublikos draudimo įstatymo 98 straipsnio 3 dalyje nustatyta, kad draudikas neturi teisės išmokėti draudimo išmoką ar atsisakyti ją išmokėti, neįsitikinęs, kad draudžiamasis įvykis buvo. Draudimo įstatymo 98 straipsnio 2 dalyje įtvirtinta, kad draudikas privalo ištirti draudžiamą įvykį faktui, pasekmėms ir draudimo išmokos dydžiui nustatyti reikšmingas aplinkybes ir kad draudimo išmoka turi būti išmokėta per 30 dienų nuo minėtoms aplinkybėms nustatyti reikšmingos informacijos gavimo. Draudėjas draudikui privalo pateikti visą turimą informaciją, kuri yra reikšminga draudžiamą įvykį aplinkybėms, pasekmėms ir draudimo išmokos dydžiui nustatyti (Draudimo įstatymo 98 straipsnio 1 dalis).

Iš Lietuvos bankui pateiktų duomenų matyti, kad draudikas, siekdamas pagrįsti teiginį, jog įvykis atitinka Taisyklių 5.6 papunktyje nustatytas sąlygas, dėl kurių draudimo išmoka nėra mokama, vadovavosi Eksperto išvada, kurioje buvo siekiama atsakyti į draudiko užduotus klausimus, susijusius su automobilio kėbulo ir variklio apgadinimų susidarymo mechanizmu, bei ar automobilio apgadinimai yra pagrindžiami automobilį vairavusio asmens nurodytomis aplinkybėmis. Ekspertas išvadoje vertino šiuos duomenis: automobilio apžiūros metu užfiksuotus apgadinimus, Remonto įmonės pateiktą informaciją ir paaiškinimus, pareiškėjo pateiktas eismo įvykio nuotraukas ir automobilį vairavusio asmens paaiškinimus.

Eksperto išvadoje nurodyta, kad 2024 m. vasario 9 d. apklausos telefonu metu automobilį vairavęs asmuo nurodė, jog, jam važiuojant keliu Vilnius–Kaunas apie 80 km/h greičiu pirmąja eismo juosta, iš antrosios eismo juostos staigiai rikiavosi kitas automobilis ir sudarė jam kliūtį. Kontakto su šiuo automobiliu nebuvo, tačiau vengdamas galimo susidūrimo automobilio vairuotojas suko į dešinę ir nuvažiavo nuo kelio į šalikelę. Vairuotojo teigimu, nuvažiuodamas nuo kelio važiuojamosios dalies automobilis nebuvo apsisukęs. Automobiliui nuvažiavus nuo kelio, variklis buvo užgesęs (vairuotojo nuomone, dėl to, kad jis nespėjo įjungti žemesnės pavaros). Prieš užgęstant varikliui jokia kontrolinė lemputė ir (arba) perspėjantis pranešimas, signalizuojantis apie netinkamą variklio techninę būklę, nebuvo įsižiebęs, tačiau po eismo įvykio variklis neįsijungė. Eksperto išvadoje pažymėta, kad tyrimui pateiktose nuotraukose automobilis užfiksuotas eismo įvykio vietoje, nuvažiavęs nuo kelio važiuojamosios dalies: automobilis stovi dešinėje šalikelėje, kairiu šonu – prie pat kelkraščio, ties sustojusio automobilio priekiu ir prie pat jo galinės dalies nematyti jokių objektų, kuriuos galėjo kliudyti šis automobilis, jam nuvažiuojant į šalikelę.

Eksperto išvadoje taip pat nurodyta, kad tyrimui pateiktose nuotraukose matyti, jog automobilio kėbulo išoriniai apgadinimai yra jo priekinėje dešinėje pusėje, po varikliu ir galinėje dalyje. Vertindamas automobilio kėbulo apgadinimų susidarymo pobūdį ekspertas nurodė, kad apgadinimai, esantys priekinio bamperio dešinės pusės apatinėje dalyje ir apvalkalo dalies, esančios greta priekinio dešinio rūko žibinto tvirtinimo ertmės, galėjo susidaryti dėl intensyvaus slystančio kontakto su žemai buvusiu standžiu objektu, jei toks objektas įvykio vietoje būtų buvęs.

Aptardamas priekinio bamperio apvalkalo paviršiuje (priekinėje dešinėje pusėje žemiau priekinio dešinio žibinto) susidariusius neintensyvius įbrėžimus ir toje pačioje dalyje esančio žibinto sklaidytuvo subraižymus ekspertas nurodė, kad techniniu požiūriu šie subraižymai galėjo

² Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2001 m. birželio 7 d. nutartis, priimta civilinėje byloje Nr. 3K-7-397/2001; 2008 m. lapkričio 17 d. nutartis, priimta civilinėje byloje Nr. 3K-3-518/2008; kt.

susidaryti liestinio poveikio metu dėl sąlyčio su objektu, turėjusiu maždaug 40–65 cm aukštyje plokščią vertikalų paviršių. Eksperto išvadoje pažymėta, kad eismo įvykio nuotraukose tokio objekto nematyti, todėl negalima patvirtinti, kad minėti žibinto ir apvalkalo pažeidimai susiformavo deklaruoto eismo įvykio metu.

Vertindamas automobilio galinėje dalyje esančių apgadinimų: užpakalinio bamperio apvalkalo, užpakalinio dešinio žibinto, užpakalinio dešinio atšvaito, užpakalinio dešinio sparno ir užpakalinio bamperio apvalkalo dešinės pusės laikiklio apgadinimų – požymius, ekspertas nurodė, kad šie apgadinimai susiformavo dėl ganėtinai intensyvaus deformuojančio poveikio, veikusio daugiau iš galo, tiesiogiai paveikiant užpakalinį bamperį ir virš jo esantį užpakalinį dešinį žibintą, o šis paveiktas iš galo žibintas atsirėmė į užpakalinį dešinį sparną. Taip pat aptardamas automobilio ratlankio pažeidimą pažymėjo, kad toks pažeidimas būdingas kontaktui su vertikaliu abrazyviniu paviršiumi, pavyzdžiui, riedančiam ratui liečiant kelio bortelį ar panašų objektą, bei nurodė, jog jokių objektų, kurie galėjo sukelti automobilio kėbulo galinės dalies ar ratlankio apgadinimus, eismo įvykio vietoje padarytose nuotraukose nematyti.

Vertindamas automobilio variklio sugadinimus ekspertas nurodė: „nuotraukose užfiksuoti vaizdai nuėmus Automobilio variklio dugninę – matosi, kad yra trūkęs krumpliūotas diržas, varantis alyvos siurbį. Nutrūkus šiam diržui, netiekama alyva į variklio trinties poras, dėl to gali susidaryti didesni variklio detalių sugadinimai. Tiriamojo Automobilio variklyje susidarė alkūninio veleno kakliukų ir jų įdėklų pažeidimai, nes ant variklio dugninėje esančio dangtelio paviršiaus matosi prilipusios metalinės dalelės („drožlės“) – 25 nuotrauka. Variklio dugninė – be matomų kiauro pažeidimo požymių (26 nuotrauka), t. y. negalima teigti, kad variklinė alyva buvo išbėgusi iš dugninės. Automobilį vairavęs asmuo apklausos telefonu metu parodė, kad prieš pat eismo įvykį Automobilio prietaisų skydelyje kontrolinė nepakankamo alyvos slėgio lemputė ir/arba perspėjantys pranešimai nebuvo įsižiebusi (-ę), o nuvažiavus į šalikelę, variklis jau buvo užgesęs. Techniniu požiūriu tam, kad būtų pastebimai pažeisti alkūninio veleno kakliukai ir jų įdėklai bei susidarytų metalo drožlės, variklis be pakankamo tepimo turėtų dirbti tam tikrą laiką (eksperto vertinimu, prie tuščios eigos apsisukimų – ne mažiau kaip viena minutė). Net priimant prielaidą, kad Automobiliui nuvažiuojant nuo kelio važiuojamosios dalies į šalikelę dėl galimo dinaminio poveikio (pvz., atsitrenkus į šalikelės griovio šlaitus) nutrūko variklio alyvos siurblio krumpliūotas diržas, tai didesni variklio pažeidimai galėtų susidaryti varikliui išdirbus didesnę laiką po šio diržo plyšimo.“ Atsižvelgdamas į šias aplinkybes ekspertas nurodė, kad techniniu požiūriu automobilio vairuotojo nurodytomis aplinkybėmis variklio alkūninio veleno kakliukų ir jų įdėklų (galimai ir kitų variklio detalių) pažeidimai negalėjo susidaryti.

Ekspertas nurodė, kad tiriamojo eismo įvykio metu galėjo būti sulaužyta apatinė variklio apsauga, ir tai vienintelis automobilio apgadinimas, galėjęs atsirasti pareiškėjo deklaruotomis aplinkybėmis.

Atsižvelgiant į pirmiau nurodytas aplinkybes, Eksperto išvadoje pažymėta, kad automobilio apgadinimai, pažeidimai nepagrindžiami automobilį vairavusio asmens nurodytomis aplinkybėmis.

Lietuvos Aukščiausiojo Teismo suformuotoje teisės aiškinimo ir taikymo praktikoje konstatuojama, kad konkretūs faktiniai duomenys, gauti ekspertinio tyrimo metu, gali būti atmesti kaip įrodymai, jei manoma, kad jie nepagrįsti, nepatikimi ar turi kitokių trūkumų. Kritiškai vertinti eksperto išvadą ar jos dalį galima tada, kai ekspertizės turinys prieštaringas, išvados neišplaukia iš tyrimo eigos, išvada pateikta neatlikus tyrimo arba jis atliktas neišsamiai ir kitais panašiais atvejais, kai kyla pagrįstų abejonių dėl ekspertinio tyrimo eigos ir rezultatų. Eksperto išvada pripažįstama pakankamu įrodymu, jeigu šios išvados duomenys yra nuoseklūs ir išsamūs. Taip pat jei eksperto išvada neprieštarauja faktiniams duomenims, gautiems iš tos pačios rūšies ar skirtingų įrodinėjimo priemonių. Eksperto išvada laikoma pagrįsta, jeigu, įvertinus ginčo šalių pateiktą įrodymų visumą, eksperto išvados duomenys leidžia daryti pagrįstą išvadą apie įrodinėjamų faktinių aplinkybių buvimą ar nebuvimą³.

Pareiškėjas, ginčydamas Eksperto išvadoje nurodytus duomenis, pateikė automobilį vairavusio asmens ir dar dviejų kartu automobiliu važiavusių asmenų paaiškinimus apie įvykio aplinkybes, kurie iš esmės pakartoja Eksperto išvadoje vertintas automobilio vairuotojo nurodytas įvykio aplinkybes apie tai, kad automobilis nuvažiavo nuo kelio į kelkraštį, kur buvo sniego pusnis, ir sustojo, o vėliau nebesileido, taip pat kad nebuvo kito objekto, kurį automobilis būtų kliudęs. Vertinant šiuos duomenis kitų Lietuvos bankui pateiktą įrodymų

³ Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2015 m. birželio 17 d. nutartis, priimta civilinėje byloje Nr. 3K-3-386-469/2015.

kontekste, pažymėtina, kad eismo įvykio liudininkų paaiškinimai, patvirtinantys, jog automobilis buvo nuvažiavęs nuo kelio, nenuginčija Eksperto išvadoje nurodytų esminių aplinkybių apie tai, kad nebuvo nustatyta objektų, kurie galėjo apgadinti automobilio kėbulą ta apimtimi, kuri nustatyta po eismo įvykio, bei sukelti variklio gedimą, nes variklio karteris nebuvo pažeistas.

Atsižvelgdamas į tai, kad Eksperto išvadoje pakankamai detalai aptartos draudiko sprendimą lėmusios aplinkybės, pateiktos nurodytas išvadas pagrindžiančios nuotraukos, Eksperto išvada yra aiški ir nuosekliai išplaukianti iš žalos administravimo metu surinktų duomenų visumos, Lietuvos bankas neturi pagrindo nesivadovauti draudiko pateikta Eksperto išvada ir joje nurodytais teiginiais, kad automobilio variklio ir kėbulo apgadinimai susidarė ne automobilį vairavusio asmens nurodytomis aplinkybėmis.

Įvertinus tai, kad draudikas Lietuvos bankui pateikė Eksperto išvadą, kuria pagrindė, jog automobilio apgadinimai atsirado ne pareiškėjo ir automobilį vairavusio asmens nurodytomis aplinkybėmis, taip pat įvertinus faktą, kad pareiškėjas nei draudikui, nei Lietuvos bankui nepateikė jokių objektyvių duomenų, kurie paneigtų Eksperto išvadoje nurodytus duomenis, darytina išvada, jog draudikas pagrįstai, remdamasis Taisyklių 5.6 papunktyje nustatytais sąlygomis, atsisakė pareiškėjui išmokėti draudimo išmoką, o pareiškėjo reikalavimas įvykį pripažinti draudžiamuoju ir išmokėti draudimo išmoką yra atmestinas kaip nepagrįstas.

Remdamasis tuo, kas išdėstyta, ir vadovaudamasis Lietuvos Respublikos vartotojų teisių apsaugos įstatymo 27 straipsnio 1 dalies 3 punktu, Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimo Nr. 03-23 „Dėl Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių patvirtinimo“ 2 punktu ir šiuo nutarimu patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 59.3 papunkčiu, n u s p r e n d ž i u:

Atmesti pareiškėjo X. X. reikalavimą.

Lietuvos banko sprendimas dėl ginčo esmės yra rekomendacinio pobūdžio ir teismui neskundžiamas. Vartotojui ir finansų rinkos dalyviui išlieka teisė dėl tapataus ginčo dalyko kreiptis į teismą įstatymų nustatyta tvarka. Kreipimasis į teismą po Lietuvos banko sprendimo dėl ginčo esmės priėmimo nelaikomas šio sprendimo apskundimu. Ginčo šalys turi pareigą pranešti Lietuvos bankui, jeigu viena iš ginčo šalių pareiškia ieškinį bendrosios kompetencijos teismui prašydama nagrinėti tapatų ginčą iš esmės.

Direktorius

Arūnas Raišutis